

NABYĆ SIĘ (2) *vb pf*

a *jasne*.

Zawsze sie.

1 sg *praet* -em, -m *sie nabył* (2). ◊ [*part praet act nabywszy się*.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w.

Pf od „być” ‘przebywać’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt (2) : Ia nic nie dbam bom sie nabył/ Rozmáciem íwiátá zázýł Poki žytá poty bytá/ Aby było semper ita. RejZwierc 232v.

[*nabyć się z kim: A on od nich odieżdża/ w wielkim zořtawiwłzy Ich smutku/ á nie długo z nimi sie nabywłzy. ZbylDroga E3v.*]

Zwrot: »dosyc się nabyć [gdzie]« (1): DOfyciem sie iuz nabył ná tym nędznym íwiece/ Dofyciem sie przypátrzył czo sie ná nim plecie RejZwierc 269.

Formacje współrdzenne cf BYĆ.

LW